

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14C/223/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513211305
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2513211305.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudkyňou JUDr. Dominikou Horváthovou v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody 125,- eur a nemajetkovej ujmy 553,20 eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovaná **m á p r á v o** na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 % .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Skalica dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k náhrade majetkovej škody v sume 175,-- eur a nemajetkovej ujmy v sume 553,20 eur.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd Skalica zapríčinil svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) vznik škody na strane žalobcu a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Z uvedeného dôvodu žalobca požadoval, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Skalica sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania. Žalobca ďalej poukazuje, že po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor postupoval podľa právnej úpravy obsiahnutej v Exekučnom poriadku a požiadal Okresný súd Skalica o poverenie na vykonanie exekúcie, ktorý mu udelil poverenie č. 5206 007857. Následne žalobca spísal dňa 18.11.2010 a podal súdu návrh na zmenu exekútora a tak očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite. Žalobca ďalej dôvodil tým, že v exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda, ktorú si žalobca v žalobe vyčíslil pozostávala z celkovej sumy 175,-- eur. Náhradu nemajetkovej ujmy si žalobca uplatňuje z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že nastanú účinky predpokladané § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo by viedlo k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca si uplatňuje

ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v sume 553,20 eur za vnútorné zásady do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky.

3. K žalobe sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá okrem iného poukázala na nejasný titul nároku na náhradu škody, nakoľko z návrhu nebolo zrejmé, či sa namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov v konaní alebo sa nároku domáha z dôvodu nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Poukázala na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, lebo túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Žalovaná považovala žalobu za podanú predčasne, keďže v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neuplynulo 6 mesiacov. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 16/02, v ktorom Ústavný súd konštatoval, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Žalobca podľa názoru žalovanej nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktorých existenciu môže konštatovať len Ústavný súd, preto nie je preukázaný ani nesprávny úradný postup. Rovnako žalovaná namietala aj vyčíslenie materiálnej škody s odôvodnením, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové. V konaní je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické, ale podlieha podrobnému skúmaniu. Ďalej vznesla námietku premlčania. Navrhla žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Trnave uznesením rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Skalica sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Piešťany. Okresný súd Piešťany uznesením zo 16.09.2013 sp. zn. 5C/368/2012 návrhy pôvodne vedené na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 1C/304/2012 až 1C/463/2012, vylúčil na samostatné konania.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril podaním, ktoré súdu doručil na pojednávaní dňa 04.08.2014. V uvedenom podaní žalobca uviedol, že žalobný návrh jednoznačne vypovedá o tom, že exekučný súd nerozhodol o návrhu v zákonom predpokladanom čase (v legálnej lehote) a po uplynutí takto predpokladaného času (legálnej lehoty) bol po právne významný čas v konaní bezdôvodne nečinný. Žalobca zotrváva na nárokoch vyjadrených prostredníctvom žalobného petitu a žiada, aby súd podľa neho rozhodol.

6. Uznesením č. k. 14C/223/2013 - 94 zo dňa 16.01.2015 tunajší súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že súd nezistil prekážku pre ktorú nemožno pokračovať v tomto konaní, nakoľko zodpovedanie prejudiciálnych otázok položených Okresným súdom Prešov nemá pre toto konanie zásadný význam. Voči uvedenému uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podal žalobca odvolanie, pričom Krajský súd Trnava uznesením č. k. 26Co/390/2015 - 116 zo dňa 29.01.2016 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

7. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa nedostavil právny zástupca žalobcu ani žalovaná, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní žiadali ospravedlniť a súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, nakoľko ich účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú a otvoril pojednávanie (§ 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“). Žalobca v rámci ospravedlnenia jeho neúčasti na pojednávaní uviedol, že si nechal znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vyhotoviť znalecký posudok č. 1/2014 (založený v Spr. 284/14 tunajšieho súdu), preukazujúci výšku majetkovej škody, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, nežiada zmeniť petít žalobného návrhu, uplatňuje si majetkovú a nemajetkovú škodu vo výške uvedenej v žalobe.

8. Súd vykonal dokazovanie listinami: žalobou, vyjadrením žalovaného k žalobe, vyjadrením zo dňa 01.08.2014, doplnenie odôvodnenia návrhu zo dňa 21.08.2014, uznesením zo dňa 16.01.2015, odvolaním zo dňa 27.02.2015, uznesením zo dňa 29.01.2016 a podstatným obsahom spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 3Er/2486/2008 a to - žiadosťou o udelenie poverenia, návrhom na vykonanie exekúcie, notárskou zápisnicou N 2088/2003 zo dňa 30.07.2003, Zmluvou o úvere č. 3260091 zo dňa 01.04.2003, poverením č. 5206 007857 zo dňa 29.01.2004, podnetom na odklad exekúcie zo dňa 22.11.2010, uznesením zo dňa 14.09.2011, odvolanie zo dňa 06.10.2011, odvolanie zo dňa 11.10.2011 proti uzneseniu okresného súdu v časti o exekučných trovách, návrh na prerušenie konania zo dňa 07.09.2012, Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 04.12.2012, Odvolanie voči uzneseniu Krajského súdu zo dňa 29.01.2013, Dovolanie zo dňa 11.02.2013, vrátenie poverenia zo dňa 19.02.2013,

Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.09.2013 a Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.07.2014

9. Z pripojeného exekučného spisu spisová značka 3Er/2486/2008 mal súd za preukázané, že návrh na vykonanie exekúcie došiel súdnemu exekútorovi dňa 20.10.2003 od oprávneného: Pohotovosť, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 voči povinnému: A. (exekučným titulom bola notárska zápisnica), Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo súdu dňa 31.10.2003, poverenie na vykonanie exekúcie bolo udelené dňa 29.01.2004. Uznesením č. k. 3Er/2486/2008 - 23 zo dňa 14.09.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a oprávneného zaviazal na náhradu trov exekúcie. Voči uvedenému rozhodnutiu oprávnený (žalobca) podal odvolanie. Podaním zo dňa 18.11.2010 oprávnená podala návrh na zmenu súdneho exekútora, ktoré bolo súdu doručené bez zákonom predpísaných náležitostí. Krajský súd uznesením č. k. 9CoE/74/2012 - 58 zo dňa 04.12.2012 napadnuté uznesenie potvrdil a zároveň zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania a predloženie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie. Uznesenie, ktorým súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2013 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu.

10. Pokiaľ ide o posúdenie žaloby žalobcu, súd vychádzal z jeho obsahu. Právne posúdenie zistených skutkových okolností a ich podriadenie pod určitú právnu normu je úlohou súdu („iura novit curia“).

11. V tomto prípade žalobca tvrdil, že súd porušil svoje zákonné povinnosti tým, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu, ktorý nerozhodol o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase, t. j. do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora.

12. Podľa § 36 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení účinnom do 31.08.2015, (1) exekučné konanie sa začína na návrh. (2) Exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

13. Podľa § 44 ods. 6 (pôvodne odsek 5) Exekučného poriadku, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

14. Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

15. Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

16. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z.), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

17. Podľa § 5 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

18. Podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

21. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

22. Podľa § 16 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

23. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

24. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

25. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

26. Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

27. Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného

28. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

29. Nakoľko žalovaná namietala, že žaloba bola podaná predčasne, súd prvej inštancie sa najprv vysporiadal s touto námietkou. V danej veci nebolo sporné, že žiadosť o predbežné prejednanie nároku bola Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky doručená 23.04.2012. Medzi podaním žiadosti o predbežné prejednanie nároku a podaním žaloby (27.09.2012) nebola dodržaná zákonná lehota 6 mesiacov. Táto však uplynula počas tohto konania, a preto má súd prvej inštancie za to, že táto námietka žalovanej nie je vzhľadom na uvedené dôvodná. Bolo nesporné, že nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov zo strany žalovanej uspokojený nebol.

30. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím podľa zákona č.514/2003 Z. z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou (bez ohľadu na zavinenie). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú: 1/ nesprávny úradný postup alebo nezákonné rozhodnutie, 2/ vznik a existencia škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom (alebo nezákonným rozhodnutím) a škodou.

31. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v

lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci „bez zbytočných prieťahov“ (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) - rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.06.2010, sp. zn. 5 Cdo 126/2009.

32. Z pripojeného exekučného spisu je zrejmé, že oprávnená požiadala súd o zmenu súdneho exekútora podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 02.11.2011. Uvedené podanie bolo súdu doručené bez zákonom požadovaných náležitostí (chýbal podpis oprávnenej). Vzhľadom k tomu, že predmetné exekučné konanie sa začalo v októbri 2003 je potrebné aplikovať ustanovenie § 44 ods. 6 (pôvodne ods. 5) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.08.2015. Vyššie citované ustanovenie Exekučného poriadku neustanovovalo povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávnenej na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora. K tomuto došlo až s účinnosťou od 01.09.2005. S poukazom na ustanovenie § 238 ods. 1 Exekučného poriadku konania začaté do 31.08.2015 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2015, ak ods. 2 neustanovuje inak.

33. Súd na základe vyššie uvedeného preto konštatuje, že v danom prípade k nesprávnemu úradnému postupu súdu nedošlo z pohľadu tvrdenia žalobcu o nedodržaní zákonnej lehoty. Navyše je potrebné dodať, že vzhľadom na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie sa rozhodovanie o zmene exekútora stalo tak bezpredmetným a nemalo žiaden vplyv na následné konanie.

34. Napriek vyššie uvedenému súd uvádza, čo sa týka prieťahov v konaní, otázku či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (prieťahy v konaní tvrdil žalobca), je kompetentný preskúmať len Ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa - krajský súd, najvyšší súd (porovnaj napr. dôvodová správa k zákonu č. 412/2012 Z.z.). Rozhodnutie Ústavného súdu žalobca nepredložil a na toto sa vo svojej žalobe ani neodvolával. Takýto výklad vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.05.2013, sp. zn. IV. ÚS 471/2012, v zmysle ktorého v nadväznosti na vyslovenie porušenia základných práv sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu, pozn.) sa otvára priestor na to, aby sťažovateľka podala v súlade s ustanoveniami zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov žalobu o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, o ktorej sú oprávnené a aj povinné rozhodnúť vecne a miestne príslušné všeobecné súdy (pozn. súdu: jednalo sa najmä o exekúcie z toho istého obdobia ako v danom prípade). Ústavný súd tu vyslovil názor, že až po konštatovaní porušenia základných práv čl. 48 ods. 2 ústavy sa otvára možnosť podať predmetnú žalobu. Navyše, ako aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, nie každý prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (II. US 57/01, I. US 46/01).

35. V súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom súd prvej inštancie len v krátkosti ešte dopĺňa, že nie je preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škoda sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, resp. nemajetkovou ujmom ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu (ktorý súd v danom prípade nezistil), nevznikla by ani škoda, ani nemajetková ujma. Nezákonné rozhodnutie je akékoľvek rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky, vyplývajúcimi z medzinárodnej

zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Právo na náhradu škody možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Priznanie náhrady škody nie je podmienené úspešnosťou opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktoré sa neskôr stalo nezákonným (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 26.08.2009 sp. zn. 31 Cdo 3489/2007).

36. Rozhodnutie, ktoré nie je exekučným titulom, nie je spôsobilé byť podkladom pre nútený výkon rozhodnutia (exekúciu). Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej ako aj materiálnej. V nadväznosti na uvedené je treba poukázať aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku z 27.01.2007, sp. zn. 3 Cdo 164/1996 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená“.

37. Z pripojeného exekučného spisu je zrejmé, že Okresný súd Skalica vydal poverenie č. 5206 007857 na vykonanie exekúcie na podklade Notárskej zápisnice, ktorá bola spísaná dňa 31.07.2003 o vyhlásení účastníka o uznaní právneho záväzku a súhlase s vykonateľnosťou podľa § 274 písmeno e) Občianskeho súdneho poriadku a súhlase s exekúciou podľa § 41 odsek 2 zákona číslo 233/1995 Z. z.. Z uvedeného vyplýva, že exekučným titulom bola predmetná notárska zápisnica. Súdu bol dňa 24.11.2010 doručený podnet súdnej exekútorky na zastavenie exekúcie, nakoľko mala za dôvodné, že v tomto konaní boli naplnené podmienky na postup podľa § 57 ods. 4 Exekučného poriadku. Notárska zápisnica bola spísaná na základe splnomocnenia, ktoré si povinný sám nevyjednal, splnomocnenie na konkrétnu osobu bolo zakotvené už v predtlačenej zmluve a povinný nemal možnosť túto skutočnosť zmeniť alebo ovplyvniť, preto súd v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka notársku zápisnicu spísanú na základe zmluvy o úvere, ktorá obsahovala neprijateľné podmienky, nemohla považovať za spôsobilý exekučný titul. Okresný súd Skalica, preto exekúciu vyhlásil za neprípustnú a súd exekúciu zastavil.

38. Žalobca v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup súdu ani nezákonné rozhodnutie súdu. Keďže všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne, pri aplikácii logického výkladu bolo nadbytočné a nevhodné dokazovať splnenie ďalších podmienok (v krátkosti sa súd vyššie vyjadril aj k príčinnej súvislosti). Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Ďalšími predpokladmi zodpovednosti za škodu sa už preto nezaoberal (pozn.: predpokladom pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy je preukázanie vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup, nezákonné rozhodnutie /v danom prípade toto preukázané nebolo/ a až po jeho spoľahlivom zistení môže súd na návrh účastníka skúmať splnenie predpokladov aj pre prípadné priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch). Rozhodnutie súdu prvej inštancie v danej veci je aj v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou totožného žalobcu v obdobných veciach, na ktoré poukazovala aj žalovaná v písomnom podaní pred pojednávaním. Súd v konaní nemal za preukázané, že by žalobkyňa v dôsledku postupu súd vznikla škoda (a to ani z predloženého znaleckého posudku). Súd má za to, že žalobkyňa nepreukázala vznik škody a rovnako nepreukázala ani príčinnú súvislosť. Žalobkyňa nepreukázala ani nesprávny úradný postup súdu ani nezákonné rozhodnutie súdu, vznik škody a ani príčinnú súvislosť. Na základe uvedeného súdu žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol predpokladom pre priznanie nemajetkovej ujmy je preukázanie vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup, nezákonné rozhodnutie, čo v tomto prípade preukázané nebolo a až po jeho spoľahlivom zistení môže súd na návrh účastníka skúmať splnenie predpokladov aj pre prípadné priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

39. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej súd prvej inštancie uvádza nasledovné: premlčanie sa podľa ustálenej súdnej praxe skúma len u existujúceho nároku. Preto, keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu nevznikol, vznesenou námietkou premlčania sa taktiež už nezaoberal.

40. Súd prvej inštancie ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani

c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

41. Žalobca vo svojej žalobe žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom. K tomu súd prvej inštancie uvádza, že ak súd uzná, že je tu dôvod pre rozhodnutie medzitýmny rozsudkom, môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu strán sporu. Ak súd návrhu strany sporu na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

42. Čo sa týka vyjadrenia žalobcu, ktorý poukazoval na znalecký posudok č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave, súd prvej inštancie dokazovanie týmto znaleckým posudkom nevykoval, nakoľko by išlo o dokazovanie nad rámec dokazovania potrebného pre účely tohto súdneho konania, nakoľko nebola splnená ani len prvá z troch podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup. Akékoľvek ďalšie dokazovanie o príčinnej súvislosti, ako aj o výške škody by tak bolo nad rámec dokazovania potrebného pre účely tohto konania v rozpore so zásadou hospodárnosti konania (čl. 17 CSP v spojení s § 157 ods. 1 CSP).

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).